

Index Rerum,

Pater. Pater filio venerandum quoddam simulacrum videri debet. Pater infidelis, si velit occidere filium parvulum, ne baptizetur si moriatur, an possit ejus filius parvulus baptizari invita matre, vel invitis tutoribus, & quid si adsit avus paternus, &

Ecclesie adversus infideles concedere videtur, 2. 23. 20. D. Paulus quo tempore scripserit epistolas ad Roman. & Coloss. 1. 14. 9. D. Paulus in Hispania predicavit, & D. Petrus, ibid. 37. D. Paulus in multis Orbis partibus Evangelium annuntiavit, ibid. 27. D. Paulus multa in se passum dicit, pro lege Dei promulganda, 3. 8. 21. Pax. Pax summa erat in toto orbe tempore Narivitatis Christi, & ad hoc prophetia alicujus Osae, Michae, & Isaiae expenduntur, 2. 17. 80. Pax non potest placere iis, quibus immodica cupiditas est, 3. 6. 20. Pax citra ullum scandalum promittitur diligentibus legem Dei, Psal. 118. 3. 8. 20. Pax, quae erga Indos exercetur, non debet cum bello de crudelitate certare, ibid. 31. Pax inter Principes, quantumvis pios & Christianos, conservari non potest, si promissum in eandem conversionem, & conquestionem intenderent, 2. 25. 47. Pacis descriptio ab Isaia tradita de gladiis, & lanceis in vomeres, & falces conversis elegantissima est, & aliis locis similibus exornatur, 2. 17. 83. Peccatum. Peccare quis potest faciendo bona intentione rem limitatam, quae sibi non competit, aut in excedendo, 3. 6. 75. Peccata & injuriae hominibus factae non solum privatorum, verum & multorum regnorum cladem attulerunt, 3. 8. 38. Peccata videntur clamorem habere, quo Deum ad punitionem vocant, 2. 13. 58. Peccata numerantur, quae Deus acerbissime punire solet, etiam si ea usque ad certam metam, vel periculum dissimulaverit, cum Benedicto Pererio, ibid. 74. Peccata contra naturam qui extirpant, Deo servire videntur, ibid. 92. Peccata omnia legi, sive rationi naturali repugnant, & sic contra naturam esse videntur, 2. 14. 32. Peccata quae in Dei injuriam, & contemptum tendunt, non possumus impunita relinquere, 2. 13. 49. Peccatum, si quod fuit in primis ad Indos expeditionibus, Regibus nostris imputari non debet, 3. 6. 26. Peccatum quantumvis veniale quis committere non debet, etiam propter lucrandas omnes animas mundi, 2. 19. 13. Pecunia. Pecunia obediunt omnia, 3. 6. 17. Pedonis. Pedonis carmina elegantissima apud Senecam, Oceanum mundi finem esse tradentis, 1. 12. 79. Pegusiani. Pegusiani, & Sianitae dicuntur a cane quodam, eum muliere rem habente originem ducere, 1. 11. 43. Pegusii dicuntur trahere originem a Judaeis, damnatis a Salomone ad Ophirinas auri fodinas, 1. 13. 31. Pena. Pena tolerabilior, est, vivere non posse, quam scire, 2. 7. 24. Pena sine culpa esse non potest, 2. 10. 76. Pena omnis non tam ad delictum pertinet, quam ad exemplum, 2. 15. 57. Penarum, & suppliciorum impositio quo fine & intentione fieri debeat, ibid. 56. Pepecornus. Pepecornus Judens conversus multa flagitia admisit, & carmina de eo Ulrichi ad Hutem, 2. 19. 95.

Sententiarum, &c.

Peponae. Peponum insulae Hispaniolae mira fertilitas, 1. 7. 24. Peregriatio. Peregriationum utilitas maxima esse solet, remissive, 1. 16. 26. Perfectus. Perfectum est, quod ex omnibus suis partibus constat, 1. 1. 5. Periculum. Pericula undique hominibus imminant, ut Deum timeant, 1. 7. 77. Permittere. Permittimus quod non approbamus, aliudque est precipere, aliud permittere, 2. 11. 21. Persa. Persarum Reges nihil sine consilio sapientum faciebant, 3. 2. 12. Persarum Reges aquam, & terram ex omnibus fluviis, & provinciis aetario suo inferri jubebant, ut Imperii sui magnitudinem ostenderent, 1. 16. 58. Persecutio. Persecutio Christianorum, Jerosolymis facta, causa fuit, ut facilius per totum Orbem Evangelium diffunderetur, 2. 18. 26. Persona. Persona una, quae habet duas, vel plures dignitates distinctas, vices diversarum personarum gerere potest, 2. 21. 7. Et exempla hujus doctrine, ibid. 9. Personae duae quando representantur in eodem subjecto, una potest juvare alteram, ibid. 21. Peru. Peru, vel Piru nominis variae causae, sive etymologiae referuntur, 1. 13. 47. 49. 50. 51. & 52. Peru, vel Piru nomen novum est in his regionibus Occidentalibus, & quas comprehendat, ibid. 46. Peru in regno plura nomina reperuntur affinia nomini Ophir, ibid. 10. Peru, vel Piru vox, multis videtur eadem cum Ophir, aut certe maxime cum illa colludere, ibid. 7. Peruviana in regione non reperitur ea, quae ex Ophira ad Salomonem adportabatur, ibid. 24. Peruviani Indi, etiam post Incarum imperium utebantur sacrificiis hominum, virginum, & infantum, praesertim in Regum inauguratione, aut sepultura, 2. 12. 59. Peruviani regni descriptio, & longitudo, 1. 6. 12. Peruviani Indi omnes se Regum nostrorum dominationi subjacere velle, publicis instrumentis testati sunt, 3. 4. 34. Peruviani regni planities, vulgo Los llanos del Peruv olim erant mare, 1. 4. 21. Peruviani choridis versicoloribus multis nodis distinctis pro literis utebantur, & Arithmeticum suo modo peritissime callebant, 2. 8. 97. Peruviano in regno multa vaticinia, prodigia, & ostenta, Hispanorum adventum, & dominationem praenuntiabant, & quae illa, 2. 2. 65. Petio. Petio sola gratiae, aut privilegii non inducit proprii juris renuntiationem, 3. 1. 63. Petrus. Petrus Malferitus securè defendit Rom. Pontificem posse pleno jure Christianis concedere terram infidelium, ibid. 16. Petrus Malferitus scriptis responsum Apologeticum pro justitia debellationis Indorum, 2. 1. 21. Petrus Candia unus ex sociis Francisci Pibarrri Crucis

signo Tumbecinorum insidias & ferocissimum leonem, & tigrim superavit, 2. 4. 57. Petrus Alvarez Caprales ingentem classem in Indiam ducit, 1. 3. 31. Petrus Fernandez de Quiros scripsit latissima commentaria de suis navigationibus in insulas Salomonis, & peregrinationibus, quae Auctori communicavit ejus filius D. Francisc. de Quiros insignis Mathematicus, & Cosmographus, 1. 6. 67. Lic. Petrus Ruiz Bejaranus Regius Senator in Argentina Cancellaria laudatur, 1. 9. 73. Lic. Petrus Fernand. Navarrete Regius Secretarius citatur, & laudatur, 2. 19. 93. & alibi. Petrus Gilkenius Menchaca opinionem ex professo impugnat, & damnat, 3. 3. 17. B. Fr. Petrus a Corduba qualiter demonem apud Cumanenses convicerit, & ejecerit, 2. 4. 91. B. Fr. Petrus a Corduba, & ejus socius miraculose ab Indorum insidiis liberantur, & mare crucibus innixi traiciunt, 2. 3. 31. Excellentissim. Dom. D. Petrus a Toledo Villa-Francæ Marchio laudatur, & magnanimum ejus factum, & dictum coram Rege Galliae super Navarrete obtentione, & defensione refertur, 2. 20. 69. D. Petrus Chrysolog. omnem Christi potestatem & dominationem in Ecclesiam translata fatetur, 2. 23. 110. D. Petrus qualiter miserit Martialem, & socios ad praedicandum in Germaniam, & D. Greg. Melitum, Augustinum, & Joannem in Angliam, 2. 17. 54. Petrus Bellinus, Indos Occidentales servos effici potuisse, opinatur, 3. 7. 20. Contrarium, 3. 7. 89. D. Petr. Pantoja de Ayala citatur, & laudatur, 2. 13. 41. & 81. Petr. Martyris verba de laude, & utilitate inventionis Novi Orbis expenduntur, 1. 16. 38. Petr. Blesiensis insignis locus pro excellentia Romanae Sedis in utroque gladio consideratur, 2. 23. 83. Pharon. Pharon insula qualiter a mari relicta, 1. 4. 22. Phez. Phez Regnum apud Arabes unde dictum, 1. 13. 42. Philastrius. Philastrius appellat haereticos eos, qui terrae motus adscribunt causis naturalibus, & non peculiaribus Deijussioni, & indignationi, 1. 7. 62. Philippinae. Philippinarum insularum descriptio, & Cancellaria, 1. 6. 64. Philippi II. Catholici piissimum dictum circa conversionem Indorum, 1. 16. 106. Philippi IV. Regis, ac Domini nostri zelus, & pietas commendatur, & qualiter initio regnandi treugas cum rebellibus solverit, 2. 25. 83. Philippus III. Rex noster piissimus, & invictissimus laudatur, ob expulsas a suis regnis Maurorum reliquias, 2. 19. 92. Philip. Pulcher Galliae Rex imprudens contentiones habuit cum Bonifacio VIII. eum in temporalibus recognoscere nolens, 2. 22. 155. Philippi Pulchri superbia per Extravag. Unam sanctam, ibid. 26. Philosophica. Philosophicis argumentis non est deferendum plus, quam oculis, 1. 11. 42. Phinees. Phinees cum Zambri interfecit, non peccavit, & quare, 2. 3. 15. Phanicer. Phanicer olim, ultra alias divitias Hispaniae, Hispanos furabantur, & in aliis provinciis ut servos vendebant, 3. 7. 97. Pho-

Index Rerum,

Photius.
Photius reprehendit D. Clementem, quod putavit terram reperiri ultra Oceanum, & Phoenicem avem veram esse, 1. 11. 21.
Phryges.
Phryges per Antonomasiam barbari dicti fuerunt, 2. 8. 37.
Phrygiones.
Phrygiones dicti, qui vestibus auro in textis utebantur, ibid. 41.
Phus.
Phus tertio genitus Cham quales liberos genuerit, 1. 10. 51.
Piacularis.
Piacularis, piatrix, vel expiatrix hostia quæ esset, 2. 12. 90.
Piaculi nomen variè sumitur, sed proprius refertur ad infantum crudelissima sacrificia, ibid. 89.
Picus.
Picus Mirandulanus publicæ Romæ defendit Zonam Torridam inhabitabilem esse, 2. 11. 40.
Pietas.
Pietas in Deum, & Ecclesiam est præcipuum regnorum fundamentum, 2. 22. 33.
Pietati, & gloriæ Hispanorum Regum non detrahit, quod divitiis in Novo Orbe utantur, 1. 16. 109.
Pilatus.
Pilatum, tamquam Præsidentem Imperatoris Romani, legitimam iudicandi Christum potestatem habuisse, Anton. de Rosellis affirmat, sed malè, 2. 21. 28.
Pineda.
Pineda Franciscanus non satis justè à Fr. Joan. à Ponte notatus, 1. 13. 22.
Piscari.
Piscandi, & venandi jus an, & qualiter in locis jure gentium communibus quæri possit, & aliis prohiberi, 3. 3. 68.
Pius V. statuit, ut omnes Indi ad legem naturalem servandam compellerentur, 2. 13. 5.
Plagiarius.
Plagiarii sunt, qui homines liberos rapiunt, & vendunt, & quibus penis subdantur, 3. 7. 101.
Plato.
Plato sex causas dominantium aliis eleganter constituit, & inter eas ignorantiam subditorum respectu prudentiorum constituit, 2. 9. 29.
Plato dicebat, tunc Respublicas beatas esse futuras, cum à sapientibus regerentur, ibid. 37.
Plato quo sensu dixerit, Deos singulatum Orbis regiones sortitos fuisse, 1. 9. 10.
Platonis narrationem de insula Atlantica multi veram esse opinantur, 1. 4. 15.
Plautus.
Plauti versorium aliqui acum magneticam fuisse putant, 1. 12. 32. & 46.
Plinius.
Plinius qualiter aperiat ineffabilem rationem, & elementa inter se colligata sunt, 1. 11. 18.
Plini, & Boetii gravis reprehensio adversus eos, qui pro hujus exigui mundi occupatione laborant, 1. 6. 2.

Plures.
Pluribus remediis, defensionibus, aut actionibus quando quis uti possit, 3. 1. 65.
Plutarchus.
Plutarchi, & Luciani narrationes, quibus videntur Orbem Novum denotare, fabulosæ sunt, 1. 12. 71.
Pluvia.
Pluvia nulla in planis regni Peru, & quare, 1. 7. 43.
Plures.
Pluit nunquam in montibus Hyrcaniæ, & in aliis regionibus, 1. 7. 45.
Pontifex.
Pontifex Romanus de omnibus regnis, etiam ab infidelibus possessis, ex justa causa disponere potest, 2. 23. 51.
Pontifex Romanus habet potestatem in infideles peccantes contra naturam, 2. 13. 3.
Pontifex Romanus ex sententia Divi Bernardi se in temporalibus Principum secularium negotiis immiscere non debet, 2. 14. 16.
Pontifex Romanus supremam universalem in spiritualibus & temporalibus jurisdictionem & dominationem habet ex multorum sententia, 2. 22. 17.
Pontifex Summus ubi aliquid magnum, & insolitum facit, admirari potius, quam notare debemus, 2. 24. 54.
Pontifex Summus dubia, & ardua negotia nunquam expedire solet sine consilio Cardinalium, & aliarum peritissimorum virorum, ibid. 92.
Pontifex Summus per se ipsum provincias Novi Orbis conquerere & convertere non potuit, nec debuit, & quare, 2. 25. 3.
Pontifex Summus an sit totius mundi supremus Monarcha in spiritualibus, & temporalibus ardua est, & antiqua quæstio, 2. 22. 2.
Pontifex non solum infideles, verum neque fideles debellare potest propter peccata legi naturali contraria, 2. 14. 33.
Pontifex appellatur totius mundi Dominus, 2. 22. 20.
Pontifex, exigente fine supernaturali, Imperatoris, Reges, & Principes gladio etiam temporali coercere potest, qui tunc verius ratione finis, spiritualis appellari poterit, ibid. 43.
Pontifex ex Dei Vicarius, vel Deus vivus in terris, 2. 23. 71.
Pontifex Romanus representat personam Noë & Christi, qui habuerunt possessionem & dominium maris, 3. 3. 33.
Pontifex potest infidelium conversionem, & acquisitionem Principibus secularibus non solum committere, sed & præcipere, 2. 25. 8.
Pontifex potest in dubiis opinionibus declarare quæ sit verior, & sequenda, 2. 24. 40.
Pontifex gladium materiale habet nutu Imperator jussu, miles usu, ex D. Bernard. ibid. 7.
Pontifex an possit de Provinciis infidelium disponere, iterum in disputationem adducitur, 2. 23. 1.
Pontificis Romani eligendi, & Sedis Apostolicæ ordinandæ auctoritas qualiter data fuerit Carolo Magno, 2. 22. 35.
Pontificis Romani decretorum certitudinem qualiter expresserit Salomon, 2. 24. 96.
Pontificis Romani eligendi potestas aliquando Imperatori commissa dicitur, 2. 22. 14. & 35.
Pontificis auctoritas, & potestas non potest esse major quam Christi, cujus Vicarius est, 2. 23. 23.
Pontificis auctoritate bellum justè moveri potest adversus infideles, & in eo capta licitè retinentur, 2. 23. 129.
Pontificis concessione multum innixi fuerunt Reges Catholici ad occupanda, & possidenda regna Indiarum, 3. 17. 94.
Pontifex

Sententiarum, &c.

Pontificis prohibitionem interveniente non est licitum in alienis terris prædicare, 2. 25. 62.
Pontificis universalis potestas in temporalibus multis juribus comprobatur, 2. 23. 113.
Pontificis temporalis potestas qualiter à Catholicis auctoribus accipiatur, 2. 24. 1.
Pontificis temporalem potestatem nullo certo testimonio niti, falsum est, 2. 23. 138.
Pontificem Tertullianum Regem seculi appellat, & Ecclesia omnia mundi regna ei tradita canit, 2. 23. 79.
Pontificem Romanum esse verum caput universalis Ecclesiæ, ex ejusdem communi observatione colligitur, 2. 24. 77.
Pontifices Romani sæpè sæpius concessisse reperuntur terras infidelium Principibus Christianis cum onere conversionis, ibid. 25.
Pontifices Romani, olim sub Ethnicis Imperatoribus constituti, potestate sua plenè non utebantur, 2. 16. 89.
Pontifices Summi sæpè gladio temporali adversus seculares Principes uti reperuntur, 2. 22. 54.
Pontifices Summi qualiter olim jusjurandum præstarent, de petendo in rebus arduis Cardinalium consilio, 2. 24. 94.
Pontifices ipsi spirituales potestatem à temporalibus sæpè secerunt, & illam tantum sibi competere tradunt, 2. 23. 42.
Pontifices, & Principes superiores omnia jura in scripio peccatoris habere dicuntur propter consilia peritorum, quos semper secum habere solent, 2. 24. 97.
Pontifices, etsi haberent temporalem jurisdictionem, ea uti non deberent, 2. 23. 73.
Pontifices sacri apud omnes ferè gentes etiam temporalia gubernarunt, ibid. 87.
Pontificum Romanorum dexteritatem, & certitudinem, in declarandis rebus dubiis, multis probat, & extollit Thomas Bozius, 2. 24. 98.
Pontificia.
Pontificia dignitas reliquis supereminet, 2. 24. 49.
Pontificiæ concessionis titulus in questionem deducitur, 2. 22. 1.
Pontificiæ concessionis titulum hæretici in dubium vocare nituntur, 3. 6. 72.
Pontifex: Vide alia verb. Papa, & verb. Romanus Pontifex.
Pontus.
Pontus Euxinus olim Axenos, id est, inhospitalis dictus, postea se navigantibus hospitem, & placidum præbuit, 2. 4. 32.
Populus.
Populus, qui habet facultatem Magistratus sibi creandi, debet illa privari, si malè ea uti coperit, 2. 9. 59.
Populi, qui se alicui Principi superiori in clientelam vel protectionem dant liberi esse non desunt, nisi aliter convenierint, 3. 1. 37.
Populis semper præficiendi sunt Rectores sapientes, & cur, 2. 7. 63.
Portugalia.
Portugaliæ regnum quo jure, & modo consolidatum fuerit cum regno Castellæ, cujus feudum olim fuerat, 1. 6. 76.
Portugaliæ regnum Castellæ jungi maxime conveniens fuit, ut cessarent contentiones de terminis Indiarum, ibid. 74.
Possessio.
Possessio vitiosa non relevat quem ab onere probationis, 3. 7. 69.
Possessio subsequens est titulorum interpretativa, & declarat, quid venit in concessione, 3. 1. 23.
Possessio ex antiqua alicujus territorii, vel castri Tom. I. de Indiæ. Jur.

quidquid intra illud est terrarum, vel locorum, ad castri dominium pertinere videtur, 2. 6. 91.
Possessor in dubio potius debet sibi ipsi favere quam dissuadere, 3. 3. 81.
Potentia.
Potentia nulla, scelere quæsitæ, potest esse diuturna, 2. 12. 18.
Potestas.
Potestas, ad quam pertinet finis, potest etiam curare, & disponere de mediis, 2. 16. 52.
Potestas temporalis à Christo in Ecclesiam translata, non fuit nuda & inefficax, 2. 23. 155.
Potestas Ecclesiastica quod sit una in universo Orbe, non sequitur idem dicendum de temporali, & quare, 2. 21. 41.
Potosus.
Potosi montis argentei divitias Hispanis à Deo servatas, vox cælestis emissa prædixit, 2. 2. 67.
Potosi mons argenti fodinis celeberrimus, & oppidum ingens juxta illum, 1. 6. 56.
Praxis.
Praxis est vera legum interpret, 2. 24. 83.
Praxis, & experientia quotidiana ostendit, Apostolicum prædicandi modum inter Indos exactè servari non posse, 2. 18. 2. & seqq.
Præda.
Præda quælibet post exitum belli capta publicari solet, 2. 6. 37.
Præda capti Atahualpæ quanta fuerit, & inter quos distributa, 1. 5. 46.
Prædarum dividendarum varii modi, & mores remissivè, 2. 6. 39.
Prædicatio.
Prædicandi per totum Orbem præceptum, quod Ecclesiæ Christus injunxit, inutile esset, si non posset ad audiendum infideles compellere, 2. 20. 9.
Prædicationem, quæ minis, & verberibus fit, novam, & inauditam vocat D. Gregor. 2. 17. 50.
Prædicationis munus injungere, & provincias ad illud obediendum assignare, propriè ad Romanum Pontif. pertinet, 3. 1. 49.
Prædicationis Christi Domini, & D. Joannis Baptistæ propositum, quod fuerit, 2. 14. 36.
Prædicationis Evangelicæ munus per se habet annexam curam, & protectionem Indorum absque alia concessione Pontificis, 3. 1. 14.
Prædicator Indorum an licitè possit majorem sanctionem, quam verè habeat, simulare, ut eos melius convertat, 2. 18. 68.
Prædicatores Apostolici quibus virtutibus eminerè debeant, remissivè, 2. 17. 97.
Prædicatores fidei quantum moveant ad bene vivendum ex D. Petr. Paul. Hieron. Chrysost. & aliis, qui referuntur, ibid. 96.
Prædicatores Indorum ut ornatiore cultu incedant, & musicis instrumentis utantur, Regiæ schedule monent, 2. 18. 64.
Prædicatores, qui non procedunt more, mansuetudine, & humilitate Apostolorum, qualiter reprehendat D. Chrysost. Ambros. 2. 17. 57.
Prædicatores sunt legati Christi Domini, ex D. Paulo 2. Cor. 5. & ab Ephes. 5. 2. 20. 24.
Prædicatores nostri temporis, cur in virtutibus, & miraculis non sint parvi potentiam cum antiquis, 2. 16. 83.
Prædicatores ut sint tuti inter Barbaros, de quorum conversione agunt, benè secum aliquos milites ducere, & arcus munitas extruere possunt ex sententia Joan. Majoris & aliorum, 2. 18. 11.
Prædicatorum bona & exemplaris vita plus movet infideles ad fidem amplectendam, quamvis & meru armorum, 2. 17. 94.
Præ-

Index Rerum,

Prædicatoribus fidei certissimum auxilium Deus Isai. 65. & Psalm. 67. promittit, 2. 19. 24.
Præceptum.
Præcepta naturalia primæ classis non admittunt ignorantiam excusationem, 2. 15. 33.
Præceptum annuntiandi, & propagandi Evangelium semper, & ubique pro viribus impleri debet, 2. 18. 3.
Præceptum de prædicanda fide non obligat ad transgrediendum aliud, quo insontes puniri, & debellari vetantur, 2. 19. 11.
Præceptum Divinum curandi animarum conversionem, præfertur aliis, quæ jure gentium dimanant, 2. 25. 65.
Præfatio.
Præfationes inutilis, & verbosus commentarios facere, stultum est, 1. 1. 2.
Præfationum utilium necessitas, & laudatio, ibid. 6.
Prælatio.
Prælatio quæ inducitur ob utilitatem subditorum, magis his, quàm illis utilis, & proficua esse debet, cum D. Thom. & August. 2. 9. 22.
Prælati, & Magistratus veniunt, ut pro Indorum defensione laborent, 3. 8. 28.
Prælati quomodo possit venire adversus contractum, quem ipse fecit suæ Ecclesiæ damnosum, 2. 21. 13.
Præoccupatio.
Præoccupatio loci communis per Principem facta, ei dominium tribuit, 3. 3. 61.
Præscriptio.
Præscriptio quando, & quatenus impium præsidium, & improba temporis allegatio vocetur, 3. 2. 51.
Præscriptio 30. vel 40. annorum titulum non requirit, 3. 2. 62.
Præscriptio longi, vel longissimi temporis bona fide perfecta, omnem repetitionem excludit, 2. 3. 50. & 53.
Præscriptione completa, res præscripta amplius aliena dici non potest, ibid. 54.
Præscriptio aliquando sumitur pro usucapione, & retentione, 3. 3. 1. & 2.
Præscriptionis variæ definitiones remissivæ, 3. 3. 3.
Præscriptio non est contra æquitatem naturalem, ibid. 6.
Præscriptionem de jure civili esse, & idè inter supremos Principes locum habere non posse opinatur Menchaca, qui reprobatur, ibid. 10.
Præscriptio juris gentium hodie dici potest, cum omnes nationes ea vtantur, ibid. 14. & 17.
Præscriptio attentata materia juris gentium est, & idè jus per eam quæsitum à Principe tolli non potest, ibid. 16.
Præscriptionem contra & inter supremos Principes dari posse plura jura demonstrant, 3. 3. 18.
Præscriptio habet vim pacti, & privilegii, & consuetudinis, & habetur pro veritate, & operatur plures alios effectus, ibid. 20. & 76.
Præscriptionis jura & effectus inter nullos magis observari convenit, quàm inter supremos Principes, & quare, ibid. 21. & 23.
Præscriptio longi temporis sufficiens videtur ad obtinenda loca jure gentium publica vel communia, ibid. 62.
Præscriptio 30. vel 40. annorum cum titulo concessio-nis Pontificie sufficit ad quærendum jus maris Indiæ, ibid. 71.
Præscriptio Imperii & navigationis Indiarum non solum est quadragenaria, sed plus quàm centenaria, & immemorialis, ibid. 72.
Præscriptio immemorialis est sufficiens ad acquiren-

dum non solum usum, sed & dominium maris, & litorum publicorum, 3. 3. 74.
Præscriptio immemorialis numquam censetur exclusæ, ibid. 77.
Præsumere.
Præsumendum est pro iis, quæ diu in Ecclesia Dei agitata sunt, 2. 24. 79.
Primus.
Primò invenientes, & occupantes res aliquas mobiles, vel immobiles naturali jure earum domini sunt, 2. 6. 13.
Primum locum in scribendo qui assequi non potest, non idè intenti sui proventum continere debet, ex Cicer. 2. 1. 47.
Princeps.
Princeps nullus, etiam Papa & Imperator, in alienis regnis temporalem jurisdictionem exercere potest, 2. 14. 7. & 18.
Princeps non potest in perpetuum alienare Regale jus sibi competens in bonis, quæ bello capiuntur, 2. 6. 42.
Princeps supremus ultra mobilia debet habere quintam partem moventium prædaram, & semoventium, quæ bello capiuntur, ibid. 40.
Princeps omnis potest, & debet subditos suos defendere, 3. 4. 4.
Princeps non punitur, ubi timetur de scandalo, 2. 17. 64.
Princeps rectus, & justus magis subditorum commodis, quàm propriis studet, & qualiter à tyranno differat, 2. 12. 11.
Princeps quilibet potestatem habet in eos, qui sibi politicè subsunt, ut quæ sibi expedire videbitur, custodiant, etiam si diversæ religionis sint, 2. 19. 73.
Princeps non peccat, qui secutus consilium sapientium aliquid facit lege humana prohibitum, vel etiam injustum, 3. 2. 35.
Princeps infidelium etiam sibi subditorum bona sine causa auferre non potest, 2. 10. 45.
Princeps graviter punire debet milites, qui absque ejus licentia bella, vel damna inferunt, 3. 6. 89.
Princeps fidelis respectu infidelis sibi non subditi perinde se habet, ac privatus cum altero privato, 2. 14. 47.
Princeps quilibet Christianus data sibi opportunitate, potest compellere infideles ad servanda naturæ præcepta, 2. 13. 6.
Princeps concessio castro, concedere videtur jus, quod habet in mari, & in aquis, ex doctrina Innocentii, 3. 3. 40.
Principis omnia esse, qualiter intelligendum sit, 2. 21. 65.
Principis auctoritate, qui contrahunt, vel aliquid recipiunt, decipi non debent, 2. 24. 47.
Principes quia gravius quàm subditi peccant, gravius puniendi sunt, 3. 5. 23.
Principes omnes Christiani curare debent Fidei propagationem, 2. 25. 37.
Principes Christiani Dei, & Ecclesiæ ministri sunt, ibid. 5.
Principes sunt ministri, & vindices Dei contra eos, qui malè agunt, vel ejus nomen, & Fidem recipere nolunt, 2. 16. 24.
Principes licet sint Divinæ legis, & Fidei custodes, illam tamen debitis modis tueri debent, non autem illicitis, & violentis, 2. 19. 14.
Principes, qui populus recenter quæsitum parum affecti sunt, D. Thom. reprehendit, 3. 7. 36.
Excellentissimus Dominus Princeps Esquillacensis Peruanus Prorex laudatur, 3. 4. 12.
Principes supremi non ligantur jure civili, sed tantum naturali, aut gentium, 3. 3. 11.
Principes suis pactis ligantur, & eorum contractus habent vim legis, 3. 3. 17.
Principes melius faciunt, ubi ratione potius, & jure quàm

Sententiarum, &c.

quàm armis & bellis suas lites componunt, ibid. 26.
Principes supremi possunt exercere Imperium, & collectas, & vectigalia imponere in mari, & portibus sui territorii, 3. 3. 35.
Principes supremi interdicitis non indigent ad jura sua retinenda vel recuperanda, cum ipsi sibi jura dicant, 3. 3. 64.
Principum peccata perniciosissima sunt, præsertim in materia Fidei, 3. 5. 22.
Principum auctoritas, & exemplum, multum inter infideles barbaros prodest ad eorum faciliorem conversionem, 2. 18. 61.
Principium.
Principium didium totius, 1. 1. 7.
Principia in omni negotio longè absunt à perfectione, 3. 6. 93.
Principia finita sæpè ad felices exitus perveniunt, ibid. 95.
Privilegium.
Privilegia notabilis, & exemptionis, quæ Imperator ut Imperator concedit, ultra terras Imperii non extenduntur, 2. 21. 76.
Problematicè.
Problematicè disputari potest in questione de infidelibus ob solam infidelitatem debellandis, 2. 11. 1.
Procopius.
Procopius Gazæus quasi contra Fidem esse inquit Antipodes dari, 1. 11. 31.
Procopius Gazæi notabilis locus terram in aquis subsistere, & infra nos nullam esse putantis, ibid. 20.
Procopii elegans locus expenditur de excessibus militum Romanorum, 3. 6. 52.
S. Procopii, Felicitis, & aliorum plurium insignia miracula in subvertendis idolis infidelium referuntur, 2. 20. 97.
Procurator.
Procuratores vel executores si duo, aut plures insolidum fuerint nominati, qui præoccupaverit solus agit, 3. 3. 59.
Prodigium.
Prodigia, & ostenta plura notanda, quæ Mexicani habuerunt ad adventu, & dominatione Hispanorum, & Auctores, qui de illis scribunt, 2. 2. 51.
Prohiberi quis potest, ne accedat ad locum in quo timetur, quod injuriosus vel tumultuosus existeret, 2. 25. 69.
Promissio.
Promissio, Levit. cap. 26. in Hispanis in Novo Orbe præstantibus impleta fuit, 2. 4. 44.
Promontorium.
Promontorium sacrum, id est, el Cabo de San Vicente, Orbis ultimum dicitur Straboni, 1. 11. 62.
Promontorium Canariæ quando superatum, & cur Tormentosum, & Bona Spei dictum, 1. 3. 26.
Prophætia.
Prophætia procedunt ex inspiratione Divina, & absque ea etiam aperiri non possunt, 1. 15. 81.
Prophetarum vaticinia licet sub magna verborum obscuritate, omnia includunt, quæ ad futuræ Ecclesiæ historiam pertinent, & antequam eveniant, à nobis intelligi nequeunt, 2. 13. 20.
Prorex.
Prorex Peruanus per plus mille leucas suam gubernationem extendit, 1. 6. 47.
Tom. I. de Indiar. Jure.

Præper.
Prosperi Aquitanici elegantissima carmina de cognitione Dei, 2. 13. 79.
Profectio.
Profectio in Regibus significat, sive importat jurisdictionem, 3. 1. 38.
Protestatio.
Protestatio facta à Colombo, & aliis ubi primum novæ provincias occupabant, 2. 6. 31.
Protestatio, seu requisitio, quæ ordinata fuit ad Indos ad fidem suadendos, & quod ejus auctor fuit Doct. de Palacios Rubios, 2. 16. 10.
Proverbium.
Proverb. locus 12. 27. & 13. 11. de divitiis injustè partitis exponitur, 3. 8. 37.
Proverb. locus cap. 24. Erue eos, qui dicuntur ad mortem, &c. explicatur, 2. 13. 18.
Proverb. locus cap. 26. exponitur cum D. Ambros. 2. 9. 69.
Proverb. locus cap. 8. ibi: Tyranni per me tenent terram, explicatur, 2. 19. 19.
Proverb. locus de consiliis bellorum exponitur, 3. 2. 18.
Proverbium, Ad agnatorum deducatur, unde originem sumpserit, 2. 9. 52.
Provincia.
Provincia unaquæque abundat in sensu suo, & habet peculiare conditiones & affectiones, 2. 25. 54.
Provincia de Santa Cruz de la Sierra, Tucuman, & Paraguay, describitur, 2. 6. 58.
Provincia noviter reperta, aut subacta à Duce, aut exploratore nomen sumere solet, 4. 42.
Provinciae, & loca aliqua Novi Orbis deserta reperta sunt ab Hispanis, 2. 6. 81.
Prudentia.
Prudentia caret, qui quod celesti virtute vacuum est, humanis consiliis explere intendit, 2. 19. 26.
Prudentii carmina expendantur, 1. 14. 29. & 51.
Prudentia, quæ est virtus, 2. 18. 33.
Psalm. 2. versus expenditur, 2. 10. 62.
Psalm. 22. & 28. pro dominio temporali Christi expendantur, 2. 23. 95.
Psalm. 3. expositio, & illustratio de conversione Novi Orbis, ex verbis D. Hilari, 2. 15. 125.
Psalm. 8. in illis verbis: Oves, & boves, &c. expositio, 2. 10. 15.
Psalm. 59. versus expenditur, 2. 2. 45.
Psalm. 18. versus, & D. Pauli locus ad Rom. 10. exponitur: & illustratur, 1. 14. 8.
Psalm. 64. verba notanter expendantur pro vaticinio conversionis Novi Orbis, 2. 15. 57.
Psalm. 64. versus, qui de genibus signis Dei turbantibus loquitur, de Indis Novi Orbis accipitur, 2. 2. 68.
Psalm. 71. verba expendantur, & ad Novi Orbis conversionem, & subjugationem per Hispania Reges faciendam trahuntur, 1. 15. 9.
Psalm. 77. & 79. versus exponitur, 2. 23. 145.
Psalm. 81. Eccl. cap. 17. & Job. 29. verba expendantur, de oppressorum liberatione tractantia, 2. 13. 20.
Psalm. 33. ver. 12. exponitur, 2. 17. 15.
Psalm. 32. & Isai. c. 27. ad ignominias, & angustias, quas Judæi hodie ubique patiuntur, respiciunt, 2. 18. 49.
Tom. I. de Indiar. Jure.

Index Rerum

Prolemaids. Ptolemaeus Aegypti Rex qualiter ab Indomafraigo navigationem Indiae Orientalis edoctus fuerit, notum 1. 5. 59. Pulvis. Pulvis pyrius, sive tormentarius, vulgo Polvora, reperitur a natura creatus in provincia Quatemalam, 1. 7. 40. Pulveris pedum jactatio adversus aliquam civitatem erat signum bellum indicentis, & ejus eversionem minantis, 12. 20. 23. Punire. Puniri aliquando quis, & re sua privari potest sine culpa sua, non tamen sine causa, 2. 11. 32. Pupilli. Pupillorum, furiosorum, minorum, aut prodigorum tutelam, vel curam suscipere inter praecipua opera charitatis connumeratur, 2. 9. 47. Purpura. Purpure inventio cum Cassiod. 1. 12. 22. Pyrate. Pyrate ex ore Pontificis quotannis excommunicantur, 2. 25. 82. Pyrate sunt, qui suis navigiis maria, vel litora Novi Orbis infestant, & poenis pyratarum, ibid. 81. Pyramides. Pyramides, & Mausolea Aegyptiorum, & lateres a populo Israelitico facti tyrannidem, & crudelitatem jubentium, & eximium laborem edificantium ostendunt, 2. 9. 81. Pythagoras non solum ab humanis, verum ab aliorum animalium carnibus, abstinendum esse docebat, 2. 12. 44. Q. Q. Uicalcoati vir prudens Novae Hispaniae incolis prisca temporibus Hispanorum adventum, & dominationem praedixit, 2. 12. 23. Quintilianus. Quintilianus elegans locus expenditur in detestationem humanorum sacrificiorum, 2. 12. 703. Quintensis. Quintensis urbs & provincia describitur, 2. 16. 43. R. R. Ratio. Ratione qui excellunt, dominatione excellere debent, 2. 16. 105. Ratum quod habet delictum, vel excessum ab aliis commissum, qualiter teneatur, 2. 6. 86. Regale. Regale jus est habere quintam partem movantium & semoventium bellum captorum, 2. 6. 41. Regibus. Regere qui se ipsos non valent, alios regere non debent, 2. 7. 85.

Regina. Regina Saba ex relatione, & vocibus avium habuit notificationem Salomonis, 1. 14. 45. Regio. Regio, in qua juxta Aethiopia, Asia, & Africa junguntur, & a Narbonensis Polybii tempore illustrata non erant, 1. 10. 29. Regio quaedam est ultra Laponem perpetua caligine oppressa, ubi Pygmaei reperiuntur, 1. 1. 70. Regiones plurimae admodum temperatae, & habitabiles reperiuntur sub linea Aequinoctiali, contra veterum opinionem, 1. 6. 9. Regnum. Regnum terrenum Deo etiam impiis concedere solet, 2. 10. 69. Regna transferri ob injustitiam, & peccata, pluribus Scripturae locis probatur, quorum praecipua perpenduntur, 2. 13. 52. & 54. Regna quae de causa introducta fuerint, 2. 9. 40. Regna, & Imperia tot magis augentur, quo magis Sedi Apostolicae subijciuntur, 2. 22. 61. Regna omnia, & Imperia mediate ab Ecclesia derivari, plurimi docent, 2. 22. 18. Regna sine virtutibus instabilia tradit Seneca, 2. 13. 56. Regna suas aetates habent, sicut homines, & interinas causas perendi, 2. 2. 14. Regna, & Imperia omnia cur Deus caduca, & instabilia esse voluerit, 2. 17. 13. Regna, & Imperia omnia immediate a Deo proveniunt, & pondent, & plurima jura, & Auctores, qui de hoc tractant, non nisi ibid. 4. Regni, aut Imperii hereditarii, vel alio modo qualesi gubernationis si non sit apus is, qui illud habere cepit, qualiter provideri debent, 2. 9. 58. Regni ad legitimum occupationem sufficit, quod plures, vel praecipue ejus provinciae justo aliquo titulo occupari possunt, 3. 4. 48. Regni Var incolae, navigantes a ferendo testimonio repellunt, 1. 16. 16. Regnorum mutationes, & declinationes non proveniunt ex Aetate, sed peccatorum, 2. 13. 59. Regnorum jamdiu constitutorum origo repetenda, & discutienda non est, 2. 6. 46. & 3. 2. 44. Regnorum felicitas ut duret, requiritur eadem virtus, & prudentia in conservando, quae in acquirendo, & Polybio, 2. 3. 8. 40. Regnorum innumeri casus, & mutationes remissive adducuntur, & plurimi Auctores, qui de hoc agunt, latissime recensentur, 2. 2. 10. Regnorum calamitates, & mutationes solet semper Deus prodigiis, & portentis ostendere, quod plurimi exemplis, & Auctores remissive probatur, 2. 2. 42. Regnum Siciliae olim fuit de patrimonio Ecclesiae, & postea variis Principibus in feudum dari cepit, 3. 1. 69. Regnum unum, etiam injuste occupatum, restitui non debet cum notabili aliorum regnorum, & statuum jactura, 3. 1. 26. Regnum suum non esse de hoc mundo, quo sensu Christus Pilato responderit, 2. 23. 148. & 160. & ibid. 28. 33. & 41. Regnum gentium apud Aggeum Prophetam cap. 2. de Romano intelligitur, 2. 21. 27. Regnum temporale Christi non solum inter Hebraeos, sed generale totius Orbis fuit, 2. 23. 98. Regnum nullum reperitur, quo tot provincias patefecerit, et illustraverit, ac Hispanum, 1. 16. 34. Regnum nullum fuit ab initio mundi, quod cum hodierna Hispania Monarchia comparari possit, ibid. 43. Regnum Navarre restitui nunquam Reges nostri suis testamentis jussertunt, ut perperam Mornacius affirmat, 2. 20. 67.

Sententiarum, &c.

Regnum a gente in gentem potest transferre Deus cum causa, & sine causa, 2. 2. 9. Regnum, vel provincia, quae accessorie alteri unitur, & incorporatur, eisdem iuribus, & privilegiis gaudet, eisdemque legibus gubernatur, 3. 1. 46. Regula. Regula juris gentium, quae primò inveniuntibus, & occupantibus dominia rerum concedit, qualiter sit accipienda, 2. 6. 62. Regula de concessione antecedentis ad positionem consequentis fallit, quando hoc sine illo exerceri potest, 2. 19. 30. Reguli cujusdam insulae Cuba notabilis, & miraculosa historia & victoria ob solam invocationem Virginis Mariae, 2. 5. 33. Relativum. Relativum quis vel qui, aliquando restrictivè, aliquando declarativè, & generaliter ponitur, 2. 19. 39. Religio. Religio imperari non potest, quia voluntaria esse debet, & nemo cogitur, ut credat invitus, ex Laet. Cassiod. & aliis, 2. 17. 13. Religio Christiana quam potius sit ad hominum barbariam, feritatem, & vitia tollenda, 2. 14. 41. Religio vera ut plantetur inter Indos, multum expedit eis prius idola tollere, 2. 20. 93. Religionem propriam defendere, & pro ea contra alias bella suscipere, communis omnium gentium natura, & conditio esse videtur Ciceroni, cujus verba referuntur, 2. 16. 74. Religionem, & pietatem servare est fulcrum Imperiorum, 2. 13. 60. Religionis vanae praetextu multoties gravia peccata fiunt, 2. 14. 95. Religionis conservandae ratio multum praeponderat, 3. 5. 37. Religionis favor, & ampliatio est causa cansarum, & omnibus rebus praepositur, 2. 11. 33. Religionis negotium non est omnibus temporibus & locis eodem modo tractandum, 2. 16. 47. Religionis observatio, & amplificatio, est summum hominum bonum, & regnorum fulcrum, & praecipua Regum, & Imperatorum cura, 2. 16. 59. Remedia. Remediis severioribus uti non debet Princeps, nisi plus alia tentaverit, ex Seneca, & aliis, 2. 15. 7. Remediis severioribus nemo uti debet prius quam mitiora experiat, 2. 16. 13. Repetere. Repetere, aut transcribere, quae ab aliis bene tractata sunt, otiosum est, 1. 7. 1. Repetitionis, & prolixitatis vitium fugiendum, 2. 2. 32. Requisitio. Requisitio, sive protestationis forma refertur, quae Indis olim intimari jubebatur, 2. 24. 321. Res. Res imperiosa est timor, 2. 19. 68. Res, & personae minorum, & furiosorum multis periculis, & captivibus expositae sunt, 2. 9. 48. Res eisdem modis amittuntur, quibus acquiruntur, 2. 6. 98. Res omnes suas mutationes habent, & quae cedere resurgunt, secundum Horatium, 1. 12. 9. Res suas qui pro delicto habent, eas primò occupant donare videtur, 2. 6. 97. Rerum suarum dominio abutens, ipso privati meretur, 2. 9. 60. Rebus arduis & strenuis immortale nomen debetur, 2. 16. 6.

Rem suam potest quilibet ad alium transferre, 2. 24. Rem alterius etiam si quis a praedone capiat, legitime ejus dominus non efficitur, 3. 6. 11. Respublica. Respublica una non acquirit potestatem in aliam sibi non subditam ratione scelerum, quae in ea committuntur, 2. 14. 9. Respublica quaelibet bene constituta debet omnia cum consilio sapientum expedire, 3. 2. 13. Respublica aliqua si vergat ad idololatriam vel innocentes afficiat injuria, quilibet ei adversari potest, 2. 13. 8. Restitutio. Restitutionis in materia multa tolerantur, quae corrigi non possunt, 3. 5. 31. Restitutionem rerum alienarum quando excuset necessitas, vel difficultas, 2. 13. 27. Retentio. Retentio Novi Orbis hodie secundum omnes sine scrupulo, & difficultate procedit, 3. 5. 1. Retentionis, & conservationis causa favorabilis est, 3. 1. 6. Revelatio. Revelatio, aut inspiratio Divina mediante qua fiunt, non subjacent regulis ordinariis, 3. 5. 31. & 12. Rex. Rex, qui semel justitiam belli exactè discussit, justè retinet, quae in ea coepit, 3. 2. 40. Rex, qui simul est Dux, consideratur in his, quae facit, ratione Ducatus, tamquam Dux, & non ut Rex, 2. 21. 13. Rex insipiens perdat populum suum, & qualis ille, tales populi ejus, 2. 9. 3. Rex insulae de Tydore voluntariè Imperium suum Hispanis reliquit, se ita a Deo monitum dicens, 2. 2. 64. Rex fundat suam intentionem in omnibus rebus, quae in suo regno deserta, & incultae reperiuntur, 2. 6. 93. Regis dignitas consistit in multitudine potentiae, & divitis gentium, quibus dominatur, 1. 16. 46. Regis fisco, aut dominio cedunt terrae omnes, quae a vassallis bello quaeruntur, etiam si bella vassallorum expensis fiant, 2. 6. 34. Regis gentium jura, & conditiones, quae referuntur Scripturae, 1. Reg. 8. ea quae cum Indis fiunt, demonstrare videntur, 3. 8. 22. Regis tyranni effigies, & mores referuntur, 2. 13. 24. Boni autem, & justi Deum, 2. 13. 23. Reges, & Principes supremi licet personaliter bellis non intersint, quae a suis vassallis geruntur, eorum tamen terrarum, quae ab illis conquirentur, dominium acquirunt, 2. 6. 29. Reges liberi in suis regnis potentissimi, & antiquissimi jus habent, quod Imperator in Imperio, 2. 21. 73. Reges pastores populorum saepe appellantur, 2. 2. 14. Reges potentes potenter Fidem introducere debent, 2. 16. 66. Reges Divinae potentiae famulari debent, ad Dei cultum maxime dilatandum, ex Valerio, & Augustino, 2. 16. 66. Reges infideles ut plurimum tyrannice dominantur, 2. 12. 11. Reges omnes, & Imperatores citè in suis titulis scribant, se Dei gratia regnare, 2. 2. 25. Reges Indorum praesertim Peruanorum, & Mexicani quam tyrannice, & crudeliter vassallos suos vexaverunt, & gubernarent, 2. 16. 15. Reges Siciliae ex concessione Pontificis spiritualium cognitionem tamquam Sedis Apostolicae legatos se habere praetendunt, 2. 16. 15.

Index Rerum,

Reges Gallia, & Anglia habere dicuntur virtutem curandi strumas, 2. 25. 31.
 Reges Gallia, & Anglia cur a Deo vocati non fuerint ad Novi Orbis conquestionem, & conversio- nem, ibid. 14.
 Reges Castellæ, & Lusitanie ob conquestionem In- diarum plures similitates habuerunt, ibid. 48.
 Reges Catholici Ferdin. & Elizabeth Judæos, & Mauros ab Hispania expellentes justissimis ratio- nibus moti sunt, & eis vim directam non intul- lerunt, 2. 16. 86. & 90.
 Reges Catholici Ferdin. & Elizabeth Divina inspi- ratione, & affiatu tentasse detectionem Novi Orbis, plures Auctores tradunt, 2. 3. 18. & 29.
 Reges Catholici Hispanie Ferdinand. & Elizabeth, & Emmanuel Lusitanie qualiter Judæos, & Mau- ros a suis regnis eiecerint, 2. 16. 116.
 Reges Catholici per conversionem Novi Orbis plus Ecclesie dederunt, quam Hæretici adimere co- nati sunt, 1. 16. 80.
 Reges Catholici quo tempore Columbum miserunt ad querendum Novum Orbem, divitiarum, quæ in eo reperit sunt, notitiam non habebant, ibid. 108.
 Reges Catholici plurimas leges, & cautiones fece- runt, pro Indorum omnimoda libertate asserenda, & munda, 3. 7. 56.
 Reges Catholici, si divitiarum amore in Indicis ex- peditionibus adducerentur, intra ipsa Hispanie regna non minores thesauros invenire possent, 1. 16. 103.
 Reges Catholici justis, quam Neptunus se maris Oceani dominos vocare possent, & quare, 3. 3. 56.
 Reges Catholici obligati erant ad recipiendam gu- bernationem Indorum, 2. 9. 55.
 Reges Catholici summo studio curarunt, & curant, ut Indi prius moneantur, quam puniantur, 2. 16. 9.
 Regibus Catholicis potius quam aliis conversio & conquestio Novi Orbis ab Ecclesia committi de- buit, & quare, 2. 25. 9. & 11.
 Regum Catholicorum in audiendo, & juvando Co- lumbi mansuetudo, & liberalitas: miraculosa vi- detur, 2. 4. 29.
 Reges Catholici Hispanie non tantum ex charitate, sed ex obligatione justitie tenentur, Fidem inter Indos pro viribus propagare, & conservare, 2. 16. 42.
 Reges Catholici Hispanie gaudent virtute expellendi demones a corporibus obsessorum, 2. 25. 30.
 Reges Catholicos Hispanie videri electos, & vocatos a Deo ad reducendos, & gubernandos populos Indorum, sicut olim Moysen ad reducendum, & gubernandum populum Ibraëliticum, Camill. Borell. aperte testatur, 2. 137. 38.
 Reges Catholici Hispanie semper pie, ac providè ea omnia ordinasse, quæ ad bonam conversio- nem, & tractationem Indorum conveniebant, multis ostenditur, 2. 16. 27.
 Reges nostri ad modum Architecti omnia necessaria ad Indorum meliorem conversionem disposerunt, 2. 16. 58.
 Reges nostri nunquam permiserunt Indos secundæ classis debellari, vel servos fieri, 2. 9. 17.
 Reges nostri semper bonam fidem habuerunt in Novi Orbis acquisitione, etiam si aliqui ejus causas postea in dubium revocaverint, 3. 2. 59.
 Reges nostri non solum potuerunt, sed omnino de- buerunt, Barbarorum a se detectorum, & con- versorum gubernationem accipere, 2. 9. 72.
 Reges nostri, & supremum Indiarum Consilium semper ea media fovent, & amplexantur, quæ Indis favorabiliora, & mitiora videntur, 3. 4. 101.
 Reges nostri ad conquestionem Indiarum faciendam summum Pontificem consuluerunt, 3. 2. 24.
 Reges nostri hodie ex sententia multorum non solum justè retinere possunt Indias Occidentales, verum & rebellantes denuò subjungere, 3. 5. 29.

Reges nostri semper optimos Duces, ac probatos ministros ad Novum Orbem mittere procurarunt, 3. 6. 108.
 Reges nostri absque ullo scrupulo retinent provin- cias Novi Orbis, cum ad eas conquiendas tot con- silia exquisierint, 3. 2. 29.
 Reges nostri aliquid semper sanxerint, & cupierint in debellationibus Indorum, 2. 15. 25.
 Reges nostros ab injuriis Indis illatis plures Aucto- res excusant, 3. 6. 36.
 Regibus nostris Catholicis non solum cura conversio- nis Indorum, sed plena eorum dominatio ab Alexandro Sexto concessa fuit, 3. 1. 13.
 Regum nostrorum justitia à calumniis hereticorum facilè vindicatur, 3. 6. 93.
 Reges Hispanie res arduas non nisi maximo consilio adhibito aggrediuntur, 3. 2. 2.
 Reges Hispanie nunquam ullum feudum Ecclesie ratione Indiarum persolverunt, neque Ecclesia exegit, 3. 1. 47.
 Reges Hispanie, licet eis subiaceat omne quod vol- unt, voluntatem tamen suam semper legi & ra- tionis submitunt, 3. 2. 3.
 Reges Hispanie non præjudicarunt juri suo, Pon- tificem adendo, 3. 1. 53.
 Reges Hispanie cur Sedis Apostolicæ benedictionem, aut concessionem, ad Novum Orbem conqui- endum, expostulaverint, 3. 1. 50.
 Reges Hispanie omnes alios in suis consiliariis ex- hibendis, & remunerandis excusant, 3. 2. 81.
 Reges Hispanie, & alii, qui liberi dicuntur, mi- nus dependent ab Ecclesia, quam Imperator, 3. 1. 86.
 Reges Hispanie propria auctoritate possunt bellum indicere, sed raro id faciunt inconsulto Pontifice Romano, 3. 2. 21.
 Reges Hispanie si (quod absit) Hæretici fuerint, ex lege in Concilio Toletano lata, deponi jubentur, 3. 1. 91.
 Reges Hispanie in bellis, quæ gerunt à Deo juban- tur, & quare, 3. 2. 22.
 Reges Hispanie non tenentur præstare speciale fide- litatis juramentum Romano Pontifici, licet tempore coronationis jurent, se Ecclesiam pro virili defen- suros, 3. 1. 89.
 Reges Hispanie per legatos obedientiam pie præsta- re solent Pontificibus noviter creatis, ibid. 90.
 Reges Hispanie, data voluntaria Indorum electione, Indias Occidentales legitime retinent, 3. 4. 37.
 Reges Hispanie Indos omnes, etiam impense bar- baros, summâ charitate prosequuti sunt, & liberos esse jusserunt, 2. 9. 75.
 Reges Hispanie jus navigationis maris Oceani cum aliorum prohibitione legitime præscriptum habent, 3. 4. 70.
 Reges nostri semper bonam fidem habuerunt in con- questione, & retentione Imperii Indiarum, ibid. 79.
 Reges Hispanie etiam nolentes invitandi essent ab Ecclesia ad Novi Orbis conversionem, 2. 25. 24.
 Reges Hispanie, & alii in temporalibus superiorem non recognoscunt, 2. 22. 49.
 Reges Hispanie sacro oleo tempore coronationis jun- gi solent, 2. 23. 34.
 Reges Hispanie etiam habent virtutem curandi stru- mas, ut Reges Gallie, & Anglie, ibid. 33.
 Reges Hispanie in bellis inendis, & rebus Religio- nis tractandis maximo consilio ducuntur, 3. 2. 17. & 20.
 Reges Hispanie jam pridem Christianissimorum nomi- ne gaudent, 2. 25. 25.
 Reges Hispanie, & alii quilibet, qui superiorem non recognoscunt, in suo Regno sunt Monarchæ & Im- peratores, 2. 21. 72.
 Reges Hispanie quoad Indiarum Occidentalium Reg- na esse feudatarios Ecclesie Bodinus & Martes- tantur, qui reprobandi, 3. 1. 40.
 Reges Hispanie curam conversionis Indorum sibi à Sede Apostolica demandatam, qualiter exercere de- beant, 2. 19. 17.
 Re-

Sententiarum, &c.

Reges Hispanie non possunt facilè scribere, aut nu- merare omnes titulos suorum regnorum, aut provin- ciarum, 1. 16. 64.
 Reges Hispanie, & eorum vassalli magnam laudem merentur, ob curam dilatandæ fidei Catholice per Novum Orbem, 2. 16. 23.
 Reges Hispanie appellantur Orthodoxi, & defenso- res fidei, 2. 25. 29.
 Reges Hispanie quot regna, & provincias in utroque Orbe possideant, remissivè, 1. 16. 51.
 Reges Hispanie semper ardentissimè Indorum con- versionem curarunt, & omni lucro præposuerunt, 1. 16. 100. & 104.
 Reges Hispanie ad Novum Orbem inquirendum, & subjugandum, Divino impulsu, & revelatione duc- ti videntur, 2. 3. 1. & 16.
 Regibus Hispanie inter aliquos primus locus debetur, & quare; & qui Auctores de hoc tractent, 1. 16. 45. & 48.
 Regum Hispanie Imperium majus est quàm Sinen- sium, & Romanorum, ibid. 52.
 Regum Hispanie præcipua gloria ex cura conversionis Novi Orbis, ibid. 68.
 Regum Hispanie dignitas, & majestas ob Indiarum acquisitionem, temerè ab aliquibus calumniatur, 2. 1. 8.
 Regum Hispanie Majestas, & potentia valde aucta ex concessione Novi Orbis, 1. 16. 42.
 Regum Hispanie: Vide alia *suprà verb. Hispanie Re- get.*
 Regum creandorum præcipua causa quæ fuerit, 2. 21. 59.
 Regibus qui non parent, nec politicè vivunt, sordidi esse censentur, & Bella in sacris Literis appellan- tur, 2. 9. 67.
 Regibus Indorum gubernatione relinquì non potuit, cum eisdem vitis, quibus Indii cæteri laborarent, 2. 9. 57.
 Regum eligendorum inter varias formas illa usitatior fuit, ut ex prudentioribus, & sapientioribus elige- retur, 2. 9. 32.
 Regum Christianorum summam felicitatem in dilata- tione, & exaltatione cultus Divini collocat D. Aug- ust. 2. 16. 41.
 Regum exemptio, & libertas in temporalibus quali- ter intelligi debeat, 2. 22. 50.
 Regum, & Ducum mos antiquus fuit ex provinciis subactis titulos, & nomina sumere, 1. 16. 62.
 Rhodos.
 Rhodos, & Delos insulæ repente è marinis fluctibus emeruerunt, 1. 4. 19.
 Richardus.
 Richardi Achivi Angli expeditio ad fretum Magalla- nicum, & qualiter captus fuerit, 1. 8. 39.
 Ripheos.
 Ripheos & Hiperboreos montes incolementium mira fe- licitas, & salubritas, 1. 12. 61.
 Ritus.
 Ritus infidelium non esse ab Ecclesia tolerandos doc- trina D. Thom. qualiter accipiendum sit, 2. 14. 29.
 Ritus infidelium aliquando tolerat Ecclesia majoris mali, vel scandali vitandis causa, 2. 17. 66.
 Rodericus.
 Rodericus Sanctus Episcopus Zamorensis aperte tribuit Papæ universalem potestatem in spiritualibus, & temporalibus, & eam pluribus Scripturæ locis con- firmat, 2. 23. 61.
 Roma.
 Roma communis sedes, & patria omnium gentium sæpè appellatur, 2. 21. 23.

Roma latius multò extendit Imperium suum religionè Divina, quàm dominatione terrena, 2. 21. 48.
 Romanam urbem ob reliquias idololatricæ tor cladibus fuisse punitam, plurimi tradunt, 2. 13. 32.
 Romanæ urbis in excidio sub Alarico multa conti- gisse narrat Sozomenus, Indorum vastationi similia, 3. 6. 69.
 Romanæ urbis, & Orbis appellatio synonyma erant, & quare, 2. 21. 21.
 Romanæ Sedis cura quanta esse debeat in procuranda Indorum conversione, & fidei dilatatione, 2. 8. 72.
 Romani qualiter captivitatis, & postliminii jus exer- cuerint, 3. 2. 19.
 Romani qualiter hospitii, & confederationis jura cum provinciis inirent: remissivè, 3. 7. 90.
 Romani cur finxerunt currum Cybeles à leonibus trahi, 1. 16. 30.
 Romani erant valde hospitales, & qualiter Jovem Ge- nium sive Hospitalium celebrarent, 2. 20. 43.
 Romani qualiter disponebant notitiam utriusque Im- perii, 1. 7. 18.
 Romani, & alii crediderunt à Deucalione lapides in homines versos, 1. 9. 22.
 Romani milites non solum hostibus, verum sociis ac confederatis multa damna, & injurias inferebant, 3. 6. 51.
 Romani etiam olim hominum immolationes exercebant, 2. 14. 77.
 Romani qualiter consilia exquirerent, & Deum Con- sum, sive Consiliarium celebrarent, 3. 2. 14.
 Romani antiqui maxime idololatricæ fuerunt, & plus- quàm 30. Deorum, sive demoniorum millia colue- runt, 2. 14. 97.
 Romani maximas turpitudines in suis Deis, & eorum festis admittebant, ibid. 65.
 Romani frequenter se ipsos occidebant, vel occiden- dos vendebant, ibid. 87.
 Romani federa, & conventiones etiam cum hos- tibus initas religiosissimè observabant, 2. 16. 70.
 Romani adversæ fortunæ, pallori, febrì & rubiginì peculiaris templa, & sacrificia exerebant, 2. 14. 105.
 Romani multum laudantur ob gentes barbaras, & ef- feras, quas bellis domuerunt, & politicas redide- runt, 2. 7. 72.
 Romani, tempore mortis Christi Domini, per totum orbem dominabantur, & ita fuit facilior ejus præ- dicatione, 1. 14. 28.
 Romani ob curam, & cultum religionis ad summum tantì Imperii fastigium pervenisse dicuntur, 2. 16. 62.
 Romani Imperium suum dilatantur, socios, & fæde- ratos juvando, & alias provincias aliarum provin- ciarum robore subigendo, 3. 4. 32.
 Romani sui Imperii augmentum ob bonos mores, & leges, quibus subditos gubernabant & excolebant, meruisse dicuntur, 2. 7. 73.
 Romani Imperii variaz mutationes, & translationes re- feruntur, 2. 21. 29.
 Romanii Imperii per totum Orbem dominatio pluribus Scripturæ locis probatur, & præcipuè Luc. 2. & 20. Matth. 22. Marc. 12. & Joan. 19. 2. 21. 26.
 Romanorum Imperium legitimum, & Dei permissio- ne questum, & ab Ecclesia approbatum fuisse, plu- res affirmant, 2. 7. 74.
 Romanorum Monarchia fuit amplissima omnium, & tamen viginti, & pluribus partibus ab Hispania hodie superatur, 1. 16. 53.
 Romanorum Monarchia, sicut aliaz, cecidit, quamvis se æternam futuram jactaret, 2. 2. 12.
 Romanorum mos in bellis per Feciales indicendis, & denuntiandis, 2. 15. 17.
 Romanorum bella, & Imperium vi, & injuria magis, quàm jure, & ratione constitisse, plurimi tradunt, 2. 8. 129.
 Romanos omnem ferè Orbem subjugasse Polybius scri- bit, 2. 21. 24.
 Qui notatur, ibid. 46.
 Ro-

Index Rerum,

Romani Imperatores triumphantes corpora minio illini- re solebant, 2. 8. 114. Romanos Imperatores, etiam hodie, Imperio ad Ger- manos translato, multi totius Orbis Dominos, aut saltem universales moderatores appellant, 2. 21. 30. Romanus Pontifex est velut Comestabilis exercitus Dei, & Prædicatorum Verbi Divini, 2. 8. 76. Romanus Pontifex bene potest concedere plenum jus ad terras infidelium, 3. 1. 15. Romani Pontifices in electione, quæ formæ & solem- nia servari soleant, remissivè, 2. 3. 11. Romani Pontifices qualiter concesserint Lusitaniz Re- gibus acquisitionem, & acquisitionem Orientalium Indiarum, 1. 3. 22. Romanus Pontifex. Vide alia sup. verb. Papa, & verb. Pontifex.

Rusticitas.

Rusticitatis excusatio non admittitur in his, quæ na- turali ratione suadentur, 2. 13. 73.

Rutilius.

Rutilius Benzonius, & alii referuntur, qui plenum do- minium Novi Orbis agnoscunt, 3. 1. 19. Rutilii Benzonii verba gravissima expenduntur, quibus late probavit, Divini consilii, & impulsus argumen- ta in detectione, & conversione Novi Orbis, 2. 3. 27.

S

Sabæa.

Sabæa regio curdicatur finis terræ, 1. 1. 63. Sacerdos.

Sacerdos Summus Hebræorum terram Promissionis par- tiebatur: & quid mundi effigies in ejus super hume- rali contexta significaret, 2. 23. 88. Sacerdos quidam solus baptizavit septies centena Indo- rum millia, 2. 4. 21. Sacerdotes Indorum qualiter olim jejunabant, & suis idolis sacrificabant, 2. 12. 105. Sacerdotes in Indiis maximè ab incolis reverentur, & quare, 2. 4. 89.

Sacra Scriptura.

Sacræ Scripturæ exempla, quæ à communibus Theolo- giæ regulis exorbitant, veneranda sunt, non imitan- da, 2. 19. 62.

Sacrificium.

Sacrificia hominum non Christianis tantùm, verùm Ethnicis execrabilia videbantur, 2. 12. 63. Sacrificia humanarum victimarum, non videntur natu- rali jure prohibita, cum eis olim omnes ferè mundi nationes usæ reperiantur, 2. 14. 74. Sacrificia varia, & hominum mactationes horrendæ ab Indiis exercebantur, 2. 12. 54.

Sacrilegium.

Sacrilegium magis quàm sacrum appellat Curtius pue- rorum immolationes, ibid. 84.

Salomon.

Salomon, & Josaphat classes mittere solebant in re- gionem Ophir, & quare, 1. 13. 2. Salomonem habuisse cognitionem peculiarem Novi Or- bis, nullo certo argumento probari potest, ibid. 58. Salomon, quamvis sapientissimus, didicit navigatio- nem Tharsis, & Ophir à servis Regis Hiram, ibid. 59. Salomon fuit cumulandarum divitiarum studiosissimus, ibid. 15. Salomon fuit omnium mortalium sapientissimus, & non videtur Orbem Novum ignorare potuisse, ibid. 14. Salomonem navigationem longam, & difficilem ob No- vi Orbis divitias instituisse, credibile non est, relic- tã India Orientali ditiori & viciniori, ibid. 25.

Salomonis divitiæ, & thesauri incompatibiles fuerunt, ibid. 65. Salomonis vigiles erant Gigantes, & hodiè Regis Sina- rum, 1. 2. 12.

Samson.

Samsoni vires Deus miraculosè restituit, & auxit, ut de Philisthæis vindictam sumeret, 2. 4. 69. Samsonis factum, dum se, & Philisthæos in Templo occidit, ex Divina inspiratione, aut missione, à peccato excusatur, 2. 3. 13.

Sancta.

Sanctæ quæ sunt, sanctè tractari debent, 2. 19. 7. Sancti Patres non solum laudarunt, sed susserunt leges Imperatorum de Templis idola, & infideles expelli, jubentes, 2. 20. 88.

Sanguis.

Sanguis innocentum iniquè effusus clamat, à proximis auxilium petens, 2. 15. 6.

Sapientia.

Sapientiæ locus cap. 12. vers. 5. & 6. expenditur & ex- ponitur, 2. 12. 76. Sapientiæ locus cap. 12. vers. 12. explicatur & exorna- tur, 2. 2. 28. Sapientiæ locus cap. 16. vers. 10. expenditur, 2. 12. 14.

Sapientes.

Sapientes solos vera libertate gaudere, & insipientes eorum servos esse, graviter ostendit D. Ambrosius, 2. 7. 58. Sapientum consilia, qui inquirunt, & sequitur, in utroque foro excusatur, 3. 2. 32.

Sara.

Sara Angelis paravit subcineritios panes, & Cleobuli filia paternorum hospitem pedes lavit, 2. 20. 42.

Saracenus.

Saraceni, & alii infideles, qui sunt hostes Fidei, & oc- cupant provincias Christianorum, semper debellari possunt, 2. 19. 36. Et etiam si non occupent, 2. 23. 129. Saracenis etiam ob solam infidelitatem justè bellum in- ferri non potest, ex sententia Pontificis, in cap. dis- par 23. q. 8. Saracenos bestias appellavit Oldradus, 2. 7. 14.

Satanica.

Satanica est vox eorum, qui Indos incapaces faciunt salutis æternæ, & quo fine introducta, 2. 8. 60.

Saturnus.

Saturni in memoriam, Gentiles filios suos immolare solebant, id tamen variè punitum fuit, 2. 12. 82.

Saul.

Saul fuit electus per extortam à Deo voluntatem, 2. 11. 15.

Saxones.

Saxones, Bohemi, Slavini, & Rugiani qualiter occa- sione bellorum ad Fidem pervenerint, 2. 18. 32. Saxonum, & Hungarorum prisca feritas, & barbaries, 2. 8. 29.

Scandalum.

Scandala maxima ex bellis ratione Fidei suscipiendæ il- latis, orientur, 2. 17. 62. Scandali vitandi ratione plura excusari debent, quæ alioqui legitime fierent, ibid. 63.

Scan-

Sententiarum, &c.

Scandinavia.

Scandinavia Germaniæ insula, quia magna erat, voca- batur ab antiquis, alter Orbis, & etiam Trapobana, 1. 4. 57.

Schedula.

Schedula Regia de solvendis induciis cum Hollandis refertur, 2. 25. 84. Scheda novissima tritemium poena damnat eos, quoad Novum Orbem sine licentia transierunt, ibid. 78. Scheda, sive epistola elegans Caroli V. refertur & illustratur, commercia cum Indiis, & hospitalitatis jure requirens, 2. 20. 53. Scheda Regia ad literam recensetur, quæ vivos fa- mulos, aut uxores cum mortuis Indiis tumulari pro- hibet, 2. 12. 61. Scheda quædam Philippi II. refertur, quæ injurias Indiis illatas graviter dolet, & à Regum nostrorum mente & voluntate valdè alienas esse demonstrat, 3. 6. 34. Schedulæ aliquæ Regiæ expenduntur, quibus jubetur, ut in prædicatione, & conversione Indorum Aposto- lico more procedatur, 2. 17. 59. Schedulæ Regiæ Philippi III. expenduntur, quæ Indo- rum prædicationem omninò Evangelico modo fieri jubent, 3. 6. 35. Schedulæ, & instructiones plures remissivè congerun- tur, de cura conversionis, & defensionis Indorum, multa piè, & utiliter præcipientes, 2. 18. 33. Schedulæ plures Regiæ expenduntur, quibus opinio Joannis Majoris in modo prædicationis Indorum pro- batur, ibid. 15. Schedulæ, & instructiones plures Regiæ referuntur, quæ violentias, & injurias Indiis illatas graviter pu- niri jusserunt, 3. 6. 19. Schedulæ plures citantur, & expenduntur, quæ Indo- rum debellationem permittunt, si Prædicatores non recipiant, aut aliis modis malitiosè Fidei propaga- tionem impediunt, 2. 20. 33. Schedulæ Regiæ referuntur, quæ prohibent Indos Orientales in his Occidentalibus servos fieri, quam- vis Mauri esse dicantur, 3. 7. 113. Schedulis plurimis alienigenæ omnes, atque etiam His- pani sine Regis licentia ad Novum Orbem transire prohibentur, 2. 25. 75. Schedulis, & instructionibus Regiæ semper cautum fuit, ut Indi quæ maxima fieri posset suavitate, & humanitate ad Fidem allicerentur, 2. 18. 17. Schedulis pluribus cautum, ut Prædicatores Indorum eorum Principes, & Gubernatores ante omnia sibi gratos reddere curent, ibid. 62.

Scriptores.

Scriptores librorum omnibus disciplinis uti debent, 2. 1. 2. Scriptorum priorum laus posterioribus quoque justè aliquando debetur, ibid. 12.

Scriptura.

Scriptura Sacra sæpe utitur hyperbolicis & aliis figu- ratis loquendi modis, 2. 21. 51. Scriptura Sacra sæpe utitur vulgaribus loquendi for- mis, 1. 15. 78. Scriptura Divina ampla est, & mysteriis abundans, ibid. 3. Scripturæ sacra plura loca expenduntur, ad probandam veram dominationem, & jurisdictionem infidelium, 2. 11. 40. Scripturæ plura testimonia, quæ Deum laudandum omni loco, & ab omnibus gentibus dicunt, hodiè impleta sunt post conversionem Novi Orbis, 1. 16. 75. Scripturæ loca, quibus Deus impiis bonorum amissio- nem, & Imperiorum translationem comminatur, qua- liter accipienda sint, 2. 11. 48. Tom. I. de Indiis. Jure.

Scythæ.

Scytharum quanta fuerit olim ruditas, & barbaries, 2. 8. 30. Scythas cur Horatius profugos, & campestres appellat, ibid. 31.

Sedulius.

Sedulii Paschalis Hymnus expenditur in Epiphania ab Ecclesia cantari solitus, 2. 23. 40.

Semiramis.

Semiramis Indicum bellum frustra tentavit, 1. 3. 7.

Senatusconsultus.

Senatusconsult. laudatur, quo hominum immolationes à Romanis prohibite sunt, 2. 12. 64.

Seneca.

Seneca Philosophus scripsit tragediam Medæ, & in ea vaticinari videtur de Novi Orbis detectione, ibid. 66. & 76. Seneca quo sensu, & modo Novos Orbes detegendos esse prædixit, ibid. 76. Seneca non secus ac cæteri sui temporis Philosophi, Oceanum finem Orbis esse putabat, ibid. 78. Seneca in Medæa non loquitur de regionibus Occiden- talibus, quales sunt Novi Orbis, sed de Septemtrio- nalibus, ibid. 89. Senecæ elegans locus refertur, & ad Hispanorum in Orbem Novum adventum accommodatur, 3. 6. 14. Senecæ locus de latrociniis Alexand. Magni expendi- tur, & emendatur, 2. 6. 58. Senecæ quoddam quasi vaticinium navigationis ad In- dias, 1. 8. 11. Senecæ locus alter, quo prænuutiasse videtur detec- tionem hujus Novi Orbis, 1. 12. 81.

Sententia.

Sententia à jure legitimo lata tribuit dominium, 3. 24. 34. Sententia, & opinio Papæ prævalet opinionibus om- nium Episcoporum, ibid. 44. & 46. Sententiæ Victoris, Soti, Gregor. Lopez, Matienzo, Bafez, Cordubæ, Acostæ, Molina, & aliorum cir- ca justam retentionem Novi Orbis sigillatim expen- duntur, 2. 20. 3. Sententiis, & declarationibus Papæ non est negandum, quod aliis inferiorum judicum concedi solet, 2. 24. 35.

Sephar.

Sephar mons nihil habet commūne cum Andibus Pe- ruanis, 1. 13. 57. Sepharad nomen apud Hebræos Hispaniam significat, 1. 15. 33. Sephar mons dicitur idem cum montibus, Andes del Peru, qui sunt totius Orbis longissimi, 1. 13. 13.

Septemtrionalis.

Septemtrionalis pars cur etiam Aquilonaris dicatur, 1. 1. 21. Septemtrionalis mundi plaga, quæ, & cur ita dicta, ibid. 18. Septemtrionales nationes plurimi, & qui de illis scrip- serunt, 1. 10. 28.

Seraphinus.

D. Seraphinus Freitas Lusitanus laudatur, & ejus trac- tatus contra alterum maris liberi, 2. 1. 30. & 50.

Sermo.

Sermo idem ubi duas sententias exprimit, ea sumitur, quæ rei gerendæ aptior est, 3. 1. 30. Tom. I. Ser-